

- rozhodnutí České národní banky č.j. 2018/66161/570 ze dne 23. května 2018, sp.zn. Sp/2017/442/573

Sekce licenčních a sankčních řízení

V Praze dne 23. května 2018
Č.j.: 2018/66161/570
Ke sp.zn. Sp/2017/442/573
Počet stran: 15

ROZHODNUTÍ

Česká národní banka jako správní orgán dohledu nad finančním trhem podle zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů a orgán dohledu nad kapitálovým trhem podle zákona č. 15/1998 Sb., o dohledu v oblasti kapitálového trhu a o změně a doplnění dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o dohledu“) a podle zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“), rozhodla v řízení vedeném podle zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen jako „přestupkový zákon“) ve spojení se zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), zahájeném dne 27.11.2017 vydáním příkazu č. j. 2017/158544/570 (dále jen „Příkaz“), se společností The Goldman Sachs Group, Inc. identifikační číslo 2923466 Corporation Trust Center 1209 Orange Street Wilmington Delaware Spojené státy americké, zastoupenou [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], advokátem, ev. č. ČAK [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], takto:

A. Společnost The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, se uznává vinnou, že

neoznámila České národní bance v zákonné lhůtě, která marně uplynula dne 30.9.2016, že ke dni 22.9.2016 překročil její podíl na všech hlasovacích právech společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČO 256 72 720, se sídlem Vyskočilova 1422/1a, 140 28 Praha 4, jejíž akcie ISIN CZ0008040318 jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích, hranici 1 %,

t e d y

v rozporu s povinností stanovenou v ustanovení § 122 odst. 1 ve spojení s § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu nesplnila oznamovací povinnost,

č í m ž s e d o p u s t i l a

správního deliktu podle ustanovení § 164 odst. 1 písm. z) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017;

z a c o ž s e j í u k l á d á

podle ustanovení § 164 odst. 5 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017, pokuta ve výši 1 000 000 Kč (slovy jeden milion korun českých). Pokutu je společnost The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo

2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, povinna zaplatit do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet Celního úřadu pro hlavní město Prahu vedený u České národní banky, č. 3754-67724011/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol je identifikační číslo plátce.

B. Společnosti The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, se podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu ve vazbě na ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení ve znění vyhlášky 112/2017 Sb. ukládá náhrada nákladů řízení ve výši 1 000 Kč (slovy jeden tisíc korun českých). Paušální náhradu nákladů řízení je společnost The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, povinna zaplatit do 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí na účet České národní banky, č. 115-69193891/0710, konstantní symbol 1148, variabilní symbol 2923466.

ODŮVODNĚNÍ

Charakteristika účastníka řízení

1. Společnost The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, (dále jen „účastník řízení“) je akcionářem společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČO 256 72 720, se sídlem Vyskočilova 1422/1a, 140 28 Praha 4 (dále jen „Emitent“), která byla dne 9.6.1998 zapsána do obchodního rejstříku pod spisovou značkou B 5403 vedenou u Městského soudu v Praze. Emitent je bankou, která je oprávněna k činnosti na základě licence udělené správním orgánem ode dne 9.6.1998, a emitentem akcií ISIN CZ0008040318, jež jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu Burzy cenných papírů Praha, a.s. a na regulovaném trhu společnosti RM-SYSTÉM, česká burza cenných papírů, a.s. Základní kapitál Emitenta činí 511 000 000 Kč.

Změna právní úpravy

2. Podle článku 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod vyhlášené jako součást ústavního pořádku České republiky usnesením Předsednictva České národní rady č. 2/1993 Sb. (dále jen „Listina“) se trestnost činu posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán; pozdějšího zákona se použije, je-li to pro pachatele příznivější. Právní úprava rozhodná pro posouzení jednání účastníka řízení je obsažena v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu. Zákon o podnikání na kapitálovém trhu byl s účinností k 1.7.2017 novelizován, avšak na základě porovnání znění tohoto zákona účinného do 30.6.2017, tedy v době protiprávního jednání, se zněním účinným od 1.7.2017, Česká národní banka konstatuje, že zůstala zachována jak obsahová totožnost konkrétních zákonem stanovených povinností, které jsou relevantní pro právní hodnocení jednání účastníka řízení, tak též jejich trestnost z hlediska podřazení porušení právní povinnosti pod kategorii správního deliktu.

Rovněž otázka typové závažnosti nahlížení na porušené právní povinnosti nedoznala změny ve prospěch účastníka řízení.

3. Dne 1.7.2017 nabyl účinnosti nový přestupkový zákon. V kontextu čl. 40 odst. 6 Listiny správní orgán zohlednil také znění přechodných ustanovení upravených ustanoveními § 112 přestupkového zákona.
4. V souladu s přechodným ustanovením § 112 odst. 1 tohoto zákona se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější. Vzhledem ke skutečnosti, že k jednání zakládajícímu odpovědnost účastníka řízení došlo přede dnem nabytí účinnosti přestupkového zákona, a ke skutečnosti, že úprava obsažená v přestupkovém zákoně není pro účastníka řízení příznivější, posoudil správní orgán odpovědnost účastníka řízení podle právních předpisů účinných v době, kdy byl čin spáchán. Zároveň protože nedošlo ke změně povahy a obsahu stanovených (dosavadních) správních deliktů, ale pouze k jejich přejmenování na přestupky, označuje správní orgán v souladu s výše uvedenými zásadami a příslušnými přechodnými ustanoveními zákona o přestupcích v tomto rozhodnutí posuzované (dosavadní) správní delikty stále jako správní delikty spáchané podle zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017.
5. Správní orgán se dále neopomněl zabývat otázkou, jaká právní úprava bude v konkrétním případě aplikována. Přechodné ustanovení § 112 odst. 3 přestupkového zákona stanoví, že na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty se ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější. Správní orgán proto komparoval ustanovení § 192 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění do 30.6.2017, které stanoví společná ustanovení ke správním deliktům podle tohoto zákona s úpravou v § 35 a násl. přestupkového zákona stanovující správní tresty a jejich ukládání. Rovněž tak porovnal maximální možné sazby pokut a konstatuje, že ani tyto nedoznaly po 1.7.2017 žádných změn. Správní orgán tak druh a výměru trestu posuzoval podle § 192 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017.
6. Ve věci použití procesní úpravy správní orgán konstatuje, že v souladu s § 112 odst. 4 přestupkového zákona platí, že správní řízení zahájená před 1.7.2017 se dokončí podle platné právní úpravy účinné do tohoto data; logickým výkladem *a contrario* se pak řízení ve věci správního deliktu spáchaného do 1.7.2017 po tomto datu zahájí a projednají již v režimu přestupkového zákona. S ohledem na výše uvedené tak správní orgán vydáním příkazu zahájil přestupkové řízení s účastníkem řízení podle přestupkového zákona, a to na základě spáchaní správních deliktů upravených v § 164 odst. 1 písm. z) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění do 30.6.2017.
7. Dále, v souvislosti se zněním § 112 odst. 2 přestupkového zákona, který uvádí, že ustanovení dosavadních zákonů o lhůtách pro projednání přestupku nebo jiného správního deliktu, lhůtách pro uložení pokuty za přestupek nebo jiný správní delikt a lhůtách pro zánik odpovědnosti za přestupek nebo jiný správní delikt se ode dne

nabytí účinnosti tohoto zákona nepoužijí, je třeba aplikovat i tento právní institut. Odpovědnost za přešůpek a dosavadní jiný správní delikt však nezanikne dřívě, než by uplynula některá ze lhůt podle věty první, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona. Správní orgán se tedy zabýval také skutečností, zda nedošlo k zániku odpovědnosti.

8. S ohledem na skutečnost, že vytýkané jednání účastníka řízení bylo trvajícím správním deliktem, k jehož ukončení došlo dne 13.6.2017 (viz odstavec 17 tohoto rozhodnutí), k zániku odpovědnosti podle § 30 přestupkového zákona ve spojení se speciálním ustanovením § 46e odst. 3 zákona o České národní bance nedošlo, neboť promlčecí doba činí 5 let ode dne následujícího po dni, kdy došlo k poslednímu dílčímu útoku nebo odstranění protiprávního stavu. K promlčení by tak došlo nejdřívě ke dni 14.6.2022.

Průběh správního řízení

9. Dne 27.11.2017 bylo s účastníkem řízení zahájeno správní řízení vydáním Příkazu (spis č. l. 1-8). Správní orgán považoval skutkové zjištění před zahájením správního řízení za dostatečné, proto v souladu s ustanovením § 150 odst. 1 správního řádu jako první úkon v řízení vydal uvedený Příklad. Správní řízení bylo zahájeno na základě výkonu dohledové činnosti.
10. Účastník řízení proti Příkazu podal v zákonem stanovené lhůtě odpor č.j. 2018/7297/570 doručený správnímu orgánu dne 12.1.2018 (spis č. l. 18-19).
11. Dne 24.1.2018 byl správnímu orgánu doručen originál plné moci [REDAKCE], advokáta zapsaného v seznamu ČAK pod číslem [REDAKCE], se sídlem [REDAKCE], a doklad o jmenování [REDAKCE] do funkce výkonného viceprezidenta a hlavního právníka účastníka řízení. Uvedené listiny byly založeny do správního spisu pod č.j. 2018/13624/570 (spis č. l. 20-30).
12. Dne 6.2.2018 bylo účastníku řízení doručeno vyrozumění č.j. 2018/17458/570 o možnosti vyjádřit se ve lhůtě 10 pracovních dnů k podkladům rozhodnutí (spis č. l. 31-33).
13. Dne 16.2.2018 bylo správnímu orgánu doručeno vyjádření účastníka řízení k podkladům shromážděným správním orgánem před vydáním rozhodnutí č.j. 2018/25295/570 (dále jen „Vyjádření k podkladům“) (spis č.l. 34-41).

Skutková zjištění

14. Dne 22.9.2016 účastník řízení nabył podíl 1,07 % na hlasovacích právech Emitenta, jehož akcie ISIN CZ0008040318 jsou přijaty k obchodování na regulovaných trzích.
15. Dne 4.5.2017 bylo oznámení o nabytí podílu 1,07 % uloženo v aplikaci Sběr informačních povinností a registrace subjektů (dále jen „SIPReS“). Toto oznámení však vykazovalo nedostatky spočívající v nesprávných údajích v řetězci ovládaných osob a v nesprávných údajích o protistraně transakce.
16. Dne 5.5.2017 správní orgán účastníka řízení elektronicky vyzval k odstranění zjištěných nedostatků. Řádně vyplněné oznámení bylo uloženo v aplikaci SIPReS

a zveřejněno v Centrálním úložišti regulovaných informací¹ dne 11.5.2017.

17. S ohledem na skutečnost, že oznámení bylo uloženo v aplikaci SIPReS bez uznávaného elektronického podpisu, vyzval správní orgán účastníka řízení dne 16.5.2017 a opakovaně pak dne 2.6.2017 k doplnění oznámení podle § 16 odst. 1 vyhlášky č. 234/2009 Sb., o ochraně proti zneužívání trhu a transparenci, ve znění pozdějších předpisů o formulář v listinné podobě s úředně ověřeným podpisem. Požadovaný formulář v naskenované podobě obdržel správní orgán dne 2.6.2017 a jeho originál pak následně dne 13.6.2017. Až v tento den tedy došlo k řádnému splnění oznamovací povinnosti.

Vyjádření účastníka řízení a vypořádání námitek účastníka řízení správním orgánem

18. *Ve Vyjádření k podkladům účastník řízení uvedl, že „v obecné rovině nerozporuje, že se skutek stal tak, jak je popsáno v odůvodnění příkazu, a že tento skutek představuje správní delikt. Účastník řízení zároveň oceňuje, že správní orgán se v odůvodnění příkazu zabýval řadou okolností rozhodných z hlediska určení druhu a výměry trestu. Účastník řízení je však přesvědčen, že by mu neměla být uložena pokuta ve výši 1 000 000 Kč, což podrobně zdůvodňuje dále v tomto vyjádření. Účastník řízení zejména včasným zavedením systému monitorování překročení podílu na hlasovacích právech ve výši 1% vynaložil úsilí k tomu, aby správnímu deliktu zabránil, k pochybení došlo v důsledku ojedinělé chyby při manuálním monitoringu, jakmile účastník řízení pochybení zjistil, učinil dobrovolné oznámení, a není mu známo, že by kdokoli utrpěl škodu.“*
19. *„Požadavek na oznamování překročení podílu na hlasovacích právech ve výši 1% u emitentů se základním kapitálem vyšším než 500 000 000 Kč byl do českého práva zaveden novelou § 122 odst. 1 zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu (dále jen ZPKT) s účinností od 1. června 2016. Tento požadavek přitom jde nad rámec toho, co požaduje směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 2004/109/ES ze dne 15. prosince 2004, o harmonizaci požadavků na průhlednost týkajících se informací o emitentech, jejichž cenné papíry jsou přijaty k obchodování na regulovaném trhu, ve znění pozdějších změn. Pokud je účastníku známo, tento požadavek nemá v rámci právních ráadů ostatních členských států Evropské unie obdoby. Ostatní členské státy vyžadují splnění oznamovací povinnosti teprve při překročení podílu 3% nebo případně 5%, a to bez rozlišování výše základního kapitálu emitenta.“*
20. *„Účastník řízení se o novém požadavku dozvěděl v květnu 2016 a okamžitě podniknul kroky k zajištění souladu s ním, včetně konzultace s českými právníky. Jelikož dosavadní systém monitorování účasti používaný globálně účastníkem řízení neumožňoval rozlišení dle výše základního kapitálu emitenta, zavedl účastník řízení ještě před 1. červnem 2016 dodatečný systém, jehož jediným účelem bylo zajistit splnění nově stanovené oznamovací povinnosti dle § 122 odst. 1 ZPKT. Účastník řízení takto vynaložil významné prostředky na zavedení organizačních opatření k zajištění plnění svých povinností podle českého práva, a jednoznačně tak vynaložil úsilí k tomu, aby správnímu deliktu zabránil.“*

¹ https://oam.cnb.cz/sipresextdad/SIPRESWEB.BIP00.DWNL_FILE?file_id=212027

21. *„Systémy používané účastníkem řízení v dané době nebyly schopny systematicky monitorovat změny v podílech na hlasovacích právech při současném zohlednění výše základního kapitálu emitenta, protože externí dodavatel referenčních dat tyto údaje nebyl schopen poskytnout. Nově zavedený systém proto kombinoval systematický monitoring a následný manuální přezkum toho, zda změna podílu podléhala oznamovací povinnosti podle českého práva. Když se výše podílu blížila hranici 1%, systém automaticky denně zaznamenával údaje o změnách této výše. Systém byl rovněž naprogramován, aby zaznamenal změny ve výši podílu na hranici 3% a 5%. Údaje zaznamenané systémem následně přezkoumával analytik oddělení Regulatory Operations za účelem zjištění, zda je nutno učinit oznámení.“*
22. *„K prokázání výše uvedených tvrzení přikládá účastník řízení kopie své interní korespondence z doby květen 2016 až červenec 2016, z níž plyne, že systém byl k 1. červenci 2016 zaveden, a sjetinu ze svého monitorovacího systému. Účastník řízení je připraven na výzvu správního orgánu předložit překlad těchto dokladů do českého jazyka.“*
23. *„Nově zavedený dodatečný systém bohužel v prvním případě, kdy ze strany účastníka řízení došlo k překročení podílu na hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) ZPKT, konkrétně MONETA Money Bank, a.s., toto překročení nezachytil. [...] Jakmile systém zaznamenal potenciální překročení hranice podílu na hlasovacích právech, účastník řízení následně manuálně monitoroval změny ve výši podílu. Tento manuální monitoring sledoval změny na denní bázi, avšak analytik, který jej prováděl, bohužel nevzal v úvahu kumulativní změnu ve výši podílu na hlasovacích právech, což správně měl učinit.“*
24. *„Jakmile účastník řízení zjistil, že muselo dojít k překročení hranice 1% podílu na hlasovacích právech, podniknul okamžitě kroky k prošetření věci, tj. zjištění, kdy přesně došlo k překročení podílu a proč toto překročení nebylo detekováno, a dne 4. května 2017 učinil dobrovolně dodatečné oznámení. Účastníku řízení není znám žádný důkaz o tom, že by jakýkoli investor do MONETA Money Bank, a.s. nebo kdokoli jiný utrpěl v důsledku tohoto opožděného oznámení škodu. Účastník řízení dále přijal opatření k nápravě za účelem zajistit řádné a včasné plnění oznamovací povinnosti do budoucna. O tom, že účastník řízení opatření k nápravě přijal a tato byla účinná, ostatně svědčí skutečnost, že účastník následně učinil několik řádných oznámení o překročení podílu na hlasovacích právech emitenta MONETA Money Bank, a.s. Učinil tak například ve dnech 23. května 2017, 12. června 2017, 20. října 2017 a 26. října 2017, což bude správnímu orgánu známo z úřední činnosti.“*
25. K citovaným námitkám účastníka řízení správní orgán uvádí následující. Pokud jde o úsilí vynaložené k zabránění správnímu deliktu, z Vyjádření a jeho příloh² vyplývá, že účastník řízení sice vynaložil jisté úsilí, aby porušení oznamovací povinnosti předešel, nicméně v důsledku pochybení jednoho ze svých zaměstnanců překročení 1% podílu na hlasovacích právech Emitenta včas nezachytil. Účastník řízení i přes tuto skutečnost má mít kontrolní mechanismy nastaveny tak, aby k takovým pochybením nedocházelo, neboť jen tak zajistí, aby se účastníkům trhu dostala včas informace o rozložení hlasovacích práv v kótovaných společnostech. Správní orgán je

² kopie interní komunikace účastníka řízení týkající se nové povinnosti oznámit České národní bance překročení podílu na hlasovacích právech emitenta, jehož základní kapitál je vyšší než 500 mil. Kč nebo odpovídající částka v cizí měně (spis č.l. 37-41)

tak toho názoru, že účastník řízení ani přes výše uvedené nevynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby správnímu deliktu zabránil.

26. Skutečnost, že účastník řízení učinil opožděné oznámení z vlastní iniciativy, byla a i nadále je správním orgánem zohledněna jako polehčující okolnost.
27. Dále správní orgán uvádí, že správní delikt spočívající v nesplnění oznamovací povinnosti je deliktem ohrožovacím, kdy ke vzniku odpovědnosti za tento delikt není třeba vzniku škody.
28. Správní orgán vzal v úvahu, že se v případě účastníka řízení nejedná o systematické porušování oznamovací povinnosti a že účastník řízení v druhém pololetí roku 2017 správnímu orgánu průběžně oznamoval změny podílu na hlasovacích právech Emitenta. S ohledem na skutečnost, že projednávaný případ představuje pouze ojedinělé porušení oznamovací povinnosti účastníkem řízení, správní orgán tímto rozhodnutím neukládá účastníku řízení povinnost zavést opatření k nápravě k zajištění řádného a včasného oznamování překročení podílu na hlasovacích právech do budoucna, ale toto jednorázové porušení trestá peněžitou sankcí.
29. Účastník řízení ve Vyjádření uvedl, že *„Vzhledem ke shora uvedenému je účastník řízení přesvědčen, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačuje k jeho nápravě (k níž ostatně již došlo), a že je tedy na místě upustit od uložení pokuty.“*
30. Účastník řízení je dále toho názoru, že *„ať už má být o správním deliktu rozhodnuto jakkoli, není namístě uložit pokutu ve výši 1 000 000 Kč, neboť nad rámec toho, co správní orgán zohlednil již v odůvodnění příkazu, by musely jako polehčující okolnosti být zohledněny také následující skutečnosti:*
 - (a) *že účastník včas zavedl systém monitorování překročení podílu ve výši 1%, a tedy jednoznačně vynaložil úsilí k tomu, aby správnímu deliktu zabránil, jak je podrobněji popsáno v bodě 7 shora“³*
 - (b) *že k pochybení došlo v důsledku ojedinělé chyby při manuálním monitoringu, přičemž jakmile účastník řízení chybu zjistil, učinil dobrovolné oznámení a systém monitoringu dobrovolně upravil, jak je rovněž podrobněji popsáno shora, a*
 - (c) *že požadavek na oznámení překročení podílu na hlasovacích právech ve výši 1% je v rámci Evropské unie unikátní, jak je podrobněji popsáno v bodě 6 shora“⁴*
31. Správní orgán nesouhlasí s názorem účastníka řízení, že je na místě upustit od uložení pokuty. Naopak, správní orgán je toho názoru, že v projednávaném případě zajistí splnění individuálně a generálně preventivního a represivního účelu sankce jedině uložení pokuty. V daném případě je namístě jednak potrestat účastníka řízení za porušení oznamovací povinnosti, k němuž prokazatelně došlo, a jednak dát uložením sankce najevo ostatním účastníkům kapitálového trhu, že jednání porušující tímto způsobem právní předpisy není správním orgánem tolerováno.
32. Dále správní orgán uvádí, že v rámci odůvodnění ukládané pokuty byla skutečnost, že účastník řízení správní orgán informoval o přijetí opatření k nápravě za účelem zajistit

³ odstavec 20 tohoto rozhodnutí

⁴ odstavec 19 tohoto rozhodnutí

řádné a včasné plnění oznamovací povinnosti do budoucna, zohledněna jako polehčující okolnost. Účastníkem řízení vynaložené úsilí tedy bylo při ukládání sankce vzato v úvahu. Správní orgán rovněž jako polehčující okolnost zohlednil skutečnost, že se jedná o první porušení povinnosti ze strany účastníka řízení ve vztahu k plnění oznamovací povinnosti podle § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Dále správní orgán konstatuje, že požadavek na oznamování podílu na hlasovacích právech ve výši 1% je sice v rámci Evropské unie unikátní, nicméně jedná se o legitimní požadavek, který je součástí právního řádu České republiky a u kterého zákonodárce usoudil, že oznamování i této hranice má své opodstatnění. Správní orgán je toho názoru, že pro zohlednění unikátnosti tohoto požadavku jako okolnosti polehčující proto není důvod. Jako polehčující okolnost však byla zohledněna skutečnost, že účastník řízení neoznámil překročení nejnižšího, tedy 1% oznamovaného podílu na hlasovacích právech Emitenta.

33. Podle názoru účastníka řízení *„Správní orgán by dále měl přisoudit významně vyšší váhu skutečnosti, že účastník řízení učinil opožděné oznámení z vlastní iniciativy, v rámci odstraňování nedostatků zjištěných v oznámení se správním orgánem spolupracoval a správní orgán informoval o přijetí opatření k nápravě. V této souvislosti odkazuje účastník řízení na rozhodnutí České národní banky ve věci Ing. Pavla Vokáče ze dne 22. listopadu 2017, č.j. 2017/156806/570, s. zn. Sp/2017/161/573, kde správní orgán v bodě 48 uvádí, že „[a]ktivní jednání účastníka řízení považuje správní orgán za **velmi významnou polehčující okolnost** (zvýraznění přidáno). Účastník řízení je přesvědčen, že správní orgán by měl v obdobných případech postupovat obdobně, jak plyne z § 2 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, a tedy i zde by měl polehčující okolnost spočívající v aktivním jednání účastníka řízení považovat za „velmi významnou“.“*
34. K této námitce správní orgán uvádí, že aktivní jednání účastníka řízení (opožděné oznámení učiněné z vlastní iniciativy účastníka řízení, spolupráci se správním orgánem při odstraňování zjištěných nedostatků a informování správního orgánu o přijetí opatření k nápravě) při stanovení výměry ukládané pokuty zohlednil, a postupoval tedy shodně jako v případě Ing. Pavla Vokáče. Současně správní orgán konstatuje, že vyhodnotil všechny okolnosti projednávaného případu tak, aby byla ukládaná pokuta individualizována do té míry, že povede k naplnění jak účinku preventivního tak i represivního.
35. Dále účastník řízení ve Vyjádření tvrdí, že *„Konečně by správní orgán měl jako k polehčující okolnosti přihlédnout k tomu, že ačkoli bezvadné oznámení bylo učiněno až 12. června 2017, první oznámení, byť s nedostatky, učinil účastník řízení již 4. května 2017, tedy o více než jeden měsíc dříve.“*
36. K této námitce správní orgán uvádí, že první oznámení ze dne 4.5.2017 obsahovalo nesprávné údaje v řetězci ovládaných osob a nesprávné údaje o protistraně transakce. Učinění oznámení s chybnými údaji nelze považovat za řádné splnění oznamovací povinnosti. Správní orgán ve své rozhodovací praxi nezohledňuje učinění oznámení s nesprávnými údaji jako polehčující okolnost při ukládání sankce.
37. Ve Vyjádření účastník řízení uvedl i následující názor: *„Naopak, pokud jde o účel ustanovení zakotvujících oznamovací povinnost, je třeba poukázat na následující. ZPKT ve znění účinném do 30. června 2017 stanovil v § 164 odst. 5 písm. a) ve spojení s § 164 odst. 1 písm. z) sankci v podobě pokuty za správní delikt spočívající*

právě a jen v porušení povinnosti oznámit překročení podílu na hlasovacích právech. Z toho je zřejmé, že závažnost deliktu spočívajícího v porušení oznamovací povinnosti zohlednil již zákonodárce v horní hranici pokuty uvedené v § 164 odst. 5 písm. a) ZPKT. Přičtení této skutečnosti k tíži účastníka při stanovení výměry trestu v konkrétním případě by se tak přičilo zákazu dvojího přičítání.“

38. K této námitce správní orgán uvádí, že v rámci úvah o konkrétní výši ukládané pokuty je v souladu s ustanovením § 192 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017 povinen přihlídnout k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán, popřípadě též k a) délce trvání porušení právní povinnosti, b) finanční situaci právnické osoby, c) významu neoprávněného prospěchu právnické osoby, pokud jej lze stanovit, d) ztrátě třetích osob způsobené zjištěným porušením právní povinnosti, e) součinnosti této právnické osoby v řízení o správním deliktu, a f) předchozím správním deliktům právnické osoby. Zákonné rozpětí pro uložení pokuty vyjadřuje typovou závažnost správního deliktu. K námitce účastníka řízení správní orgán zdůrazňuje, že v rámci odůvodnění pokuty se zabývá jednak právě typovou závažností spáchaného správního deliktu, již však nehodnotí jako okolnost přitěžující, a jednak individuální závažností správního deliktu, kdy k individualizaci konkrétního případu a stanovení výměry ukládané sankce v rámci zákonem stanoveného rozpětí, zohledňuje minimálně skutečnosti uvedené v ustanovení § 192 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, tedy způsob spáchání správního deliktu, následky a okolnosti a další uvedená hlediska. Správní orgán tedy zákaz dvojího přičítání neporušuje a považuje námitku účastníka řízení za nedůvodnou.
39. Pokud jde o výši pokuty, vyplynulo z Vyjádření, že „Účastník řízení by rovněž rád poukázal na to, že v jiných případech, kdy správní orgán uložil pokutu za porušení oznamovací povinnosti podle ZPKT ve znění účinném od 1. června 2016, odpovídala výše pokuty maximálně 0,05% horní hranice stanovené zákonem. Konkrétně účastník řízení na webových stránkách České národní banky zjistil, že Česká národní banka takto uložila pokutu: (i) Emílii Václavíkové rozhodnutím ze dne 13. září 2017, č.j. 2017/125383/570, sp. zn. Sp/2017/160/573, ve výši 30 000 Kč, a (ii) Ing. Pavlu Vokáčovi rozhodnutím ze dne 22. listopadu 2017, č.j. 2017/156806/570, sp. zn. Sp/2017/161/573, ve výši 15 000 Kč, přičemž v obou těchto případech činila horní hranice pokuty 60 000 000 Kč. Účastník řízení je přesvědčen, že okolnosti případu posuzovaného v tomto řízení rozhodně neodůvodňují uložení pokuty, jejíž poměr k horní hranici stanovené zákonem by byl vyšší.
40. K této námitce správní orgán uvádí, že případy Emílie Václavíkové a Ing. Pavla Vokáče, na něž odkazuje účastník řízení, považuje za nesrovnatelné s projednávaným případem, a to zejména z následujících důvodů.
41. V případě Emílie Václavíkové činila délka prodlení se splněním oznamovací povinnosti pouze 30 pracovních dnů a jednalo se o změnu podílu na hlasovacích právech investičního fondu BEMETT nemovitostní uzavřený investiční fond, a.s.⁵, s jehož akciemi nebylo na regulovaném trhu společnosti Burza cenných papírů Praha, a.s. v průběhu 6 měsíců předcházejících vydání rozhodnutí obchodováno. Z hlediska závažnosti tedy vyhodnotil správní orgán protiprávní jednání Emílie Václavíkové jako

⁵ IČO 241 81 790, se sídlem Jeremiášova 2722/2b, 155 00 Praha 5, emitent akcií ISIN CZ0008041829 přijatých k obchodování na regulovaném trhu společnosti Burza cenných papírů Praha, a.s.

méně závažné. V případě Emílie Vaclavíkové správní orgán zohlednil 100% vlastnictví společnosti KARLŠTEJN INVEST, a.s., jejíž zisk po zdanění v roce 2015 činil 24 550 tis. Kč a v roce 2016 pak 12 983 tis. Kč.

42. Pokud jde o případ Ing. Pavla Vokáče, délka prodlení se splněním oznamovací povinnosti činila pouze 24 pracovních dnů a jednalo se o pozbytí podílu na hlasovacích právech (z 5,07 % na nulu) investičního fondu Apollon Property investiční fond s proměnným základním kapitálem, a.s.⁶, jehož akcie přijaté k obchodování na regulovaném trhu společnosti Burza cenných papírů Praha, a.s. mají velmi malou likviditu. Z hlediska závažnosti tedy vyhodnotil správní orgán protiprávní jednání Ing. Pavla Vokáče rovněž jako méně závažné. V případě Ing. Pavla Vokáče vzal správní orgán v úvahu skutečnost, že pozbyl dne 2.1.2017 100% podíl ve společnosti Epaf trading, s.r.o., jejíž vlastní kapitál k 31.12.2016 činil 3 376 tis. Kč.
43. Naproti tomu v projednávaném případě činila doba prodlení účastníka řízení se splněním oznamovací povinnosti téměř 8,5 měsíce a jednalo se o prvotní nabytí podílu na hlasovacích právech Emitenta, jehož akcie patřily v době protiprávního jednání účastníka řízení k nejvíce obchodovaným titulům v segmentu Prime Market Burzy cenných papírů Praha (viz odstavec 63 tohoto rozhodnutí).

Relevantní právní úprava a právní posouzení správního orgánu

44. Podle ustanovení § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu *osoba, která dosáhne nebo překročí podíl na všech hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) ve výši 1 %, je-li základní kapitál emitenta vyšší než 500 000 000 Kč nebo odpovídající částka v cizí měně, 3 %, je-li základní kapitál emitenta vyšší než 100 000 000 Kč nebo odpovídající částka v cizí měně, 5 %, 10 %, 15 %, 20 %, 25 %, 30 %, 40 %, 50 % nebo 75 %, nebo sníží svůj podíl na všech hlasovacích právech pod tyto hranice, oznámí tuto skutečnost emitentovi a České národní bance. Toto oznámení lze učinit v jazyce anglickém. Povinnost podle věty první má také osoba, která disponuje podílem podle věty první na hlasovacích právech emitenta uvedeného v § 118 odst. 1 písm. a) v okamžiku, kdy jsou jím vydávány akcie nebo obdobné cenné papíry představující podíl na tomto emitentovi poprvé přijaty k obchodování na evropském regulovaném trhu.*
45. Podle ustanovení § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu *se pro účely plnění oznamovací povinnosti podle odstavce 1 do podílu na všech hlasovacích právech emitenta započítají i hlasovací práva z investičních nástrojů, kterými disponuje jiná osoba, která jedná ve shodě s osobou uvedenou v odstavci 1.*
46. Podle ustanovení § 78 odst. 2 písm. b) zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, ve znění pozdějších předpisů *se má za to, že osobami jednajícími ve shodě jsou ovládající osoba a jí ovládané osoby.*
47. Podle ustanovení § 122 odst. 4 zákona o podnikání na kapitálovém trhu *oznámí osoba uvedená v odstavci 1 dosažení, překročení nebo snížení podílu podle odstavce 1 bez*

⁶ IČO 289 21 381, se sídlem Olomouc, Žerotínovo nám. 218/5, 779 00 Olomouc, emitent akcií ISIN CZ0008041654 přijatých k obchodování na regulovaném trhu společnosti Burza cenných papírů Praha, a.s.

zbytečného odkladu, nejpozději však do 4 pracovních dnů poté, co se dozví nebo mohla dozvědět o skutečnosti, která zakládá vznik oznamovací povinnosti podle odstavce 1. Platí, že osoba uvedená v odstavci 1 se o této skutečnosti dozvěděla nejpozději 2 pracovní dny po dni, kdy tato skutečnost nastala. Pokud povinnost podle odstavce 1 vznikne více osobám, mohou tyto osoby splnit oznamovací povinnost společným oznámením. Oznamovací povinnost je splněna, je-li ve stanovené lhůtě písemné oznámení odesláno.

48. Podle ustanovení § 164 odst. 1 písm. z) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017 *se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí správního deliktu tím, že poruší oznamovací povinnost podle § 122, 122a nebo 122b.*
49. S ohledem na výše uvedené skutečnosti má správní orgán za prokázané, že dne 22.9.2016 účastník řízení nabyl podíl 1,07 % na hlasovacích právech Emitenta. Účastníku řízení tak vznikla oznamovací povinnost podle ustanovení § 122 odst. 1 ve spojení s § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu oznámit správnímu orgánu do 30.9.2016 překročení podílu na všech hlasovacích právech Emitenta ve výši 1 %.
50. **S ohledem na skutečnost, že k řádnému splnění oznamovací povinnosti došlo až dne 13.6.2017, doba prodlení s řádným splněním zákonné povinnosti tak činila ke dni zahájení řízení, tj. ke dni vydání Příkazu, přibližně 8,5 měsíce. Účastník řízení se tak svým jednáním, kdy nesplnil oznamovací povinnost podle ustanovení § 122 odst. 1 a § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, dopustil správního deliktu podle ustanovení § 164 odst. 1 písm. z) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017.**

Pokuta

51. Při rozhodování o výši pokuty správní orgán porovnal v souladu s § 112 odst. 3 přestupkového zákona též podmínky pro ukládání sankce popsané v § 192 odst. 1 a odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění účinném do 30.6.2017, s právní úpravou ukládání správního trestu obsaženou v § 20, § 21, § 35 až § 44 přestupkového zákona, za současného přihlídnutí k nyní posuzovanému případu. V obecné rovině došlo ke zpřesnění demonstrativního výčtu polehčujících a přitěžujících okolností, dále došlo k ustanovení alternativních druhů trestů (např. napomenutí) a k umožnění modifikace trestu (např. podmíněné upuštění od uložení správního trestu). K okolnostem polehčujícím a přitěžujícím správní orgán přihlíží vždy na základě vlastní ustálené rozhodovací praxe. S ohledem na závažnost protiprávního jednání účastníka řízení v tomto konkrétním případě, nepřipadá aplikace alternativních druhů trestání ani modifikace trestu v úvahu. Vzhledem k výše uvedenému má tedy správní orgán za to, že právní úprava ukládání trestů nedoznala takové změny, aby mohla být v tomto konkrétním případě označena za příznivější pro účastníka řízení. Správní orgán se tudíž bude i při stanovování výše pokuty řídit právní úpravou obsaženou v § 192 odst. 1 a odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění účinném do 30.6.2017.
52. Podle ustanovení § 164 odst. 5 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017 se za správní delikt právnické osoby podle odstavce

1 písm. z) uloží pokuta do 300 000 000 Kč.

53. K možné **liberaci** účastníka řízení dle § 21 odst. 1 a 2 přestupkového zákona ve spojení s § 23 odst. 1 téhož zákona správní orgán uvádí, že mu není známo, že by účastník řízení vynaložil veškeré úsilí, které po něm bylo možné požadovat, aby přestupku zabránil.
54. V popsaném případě se proto jeví jako nejefektivnější prostředek, který zajistí splnění individuálně a generálně preventivního i represivního účelu sankce, uložení pokuty dle § 164 odst. 5 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017.
55. V souladu s ustanovením § 192 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30.6.2017 správní orgán při určování výše pokuty přihlížel k **závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem**, za nichž byl spáchán, popřípadě též k a) **délce trvání** porušení právní povinnosti, b) **finanční situaci** právnické osoby, c) **významu neoprávněného prospěchu** právnické osoby, pokud jej lze stanovit, d) **ztrátě třetích osob** způsobené zjištěným porušením právní povinnosti, e) **součinnosti** této právnické osoby v řízení o správním deliktu, a f) **předchozím správním deliktům** právnické osoby.
56. Účelem ustanovení zakotvujících oznamovací povinnost je zajistit, aby akcionáři, jakož i všechny ostatní osoby zúčastněné na kapitálovém trhu, včetně orgánů dozoru, měly včasné informace o rozložení hlasovacích práv ve společnosti a identitě osob, které uplatňují vliv na výkon těchto práv. Informace uveřejněná na základě oznamovací povinnosti má dále zásadní význam jako signál, že ve společnosti dochází ke koncentraci účasti. Tato okolnost ovlivňuje likviditu akcií na veřejném trhu, a tedy i jejich tržní cenu. Může však též signalizovat postupné ovládnutí společnosti, popř. jeho zintenzivnění (nepřátelské převzetí) mimo regulaci nabídek převzetí. Porušení oznamovací povinnosti tedy představuje **závažný delikt na kapitálovém trhu.**⁷
57. Pokud jde o **způsob spáchání správního deliktu**, v případě projednávaného správního deliktu se jedná o delikt **omisivní** povahy, tedy nekonání v případě, kdy měl účastník řízení povinnost určitým přesně vymezeným způsobem konat, tedy oznámit České národní bance, že její podíl na všech hlasovacích právech Emitenta překročil podíl ve výši 1 %.
58. Výše popsané deliktní jednání má charakter **ohrožovacího deliktu** a jeho **následkem** je tedy již samotné ohrožení zájmů chráněných zákonem. Zákonodárce totiž považuje ohrožení způsobené porušením uvedené povinnosti za natolik závažné, že k odpovědnosti za tento delikt není třeba vzniku škody. Navíc, vzhledem k povaze této povinnosti a jejímu dopadu na kapitálový trh a investorskou obec nelze určit, zda v důsledku jejího neplnění vznikla někomu škoda ve smyslu hmotné újmy.

⁷ Husták, Z., Šovar, J., Franěk, M., Smutný, A., Cetlová, K., Doležalová, D. Zákon o podnikání na kapitálovém trhu, komentář, 1. vydání. Praha: C.H.Beck, 2012, s. 711

59. Správní orgán při hodnocení **polehčujících okolností** vycházel z jejich úpravy nově i v ustanovení § 39 přestupkového zákona⁸. V projednávaném případě přitom správní orgán zohlednil následující polehčující okolnosti.
60. Správní orgán vzal při rozhodování o stanovení konkrétní výše pokuty za spáchaný správní delikt v úvahu jako polehčující okolnost skutečnost, že se jedná o první porušení povinnosti ze strany účastníka řízení ve vztahu k plnění oznamovací povinnosti dle § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.
61. Jako polehčující okolnost správní orgán hodnotí fakt, že výše oznamovaného podílu na hlasovacích právech je nízká, konkrétně došlo k překročení nejnižšího prahu, tj. 1 %.
62. Jako polehčující okolnost hodnotí správní orgán též skutečnost, že účastník řízení učinil opožděné oznámení z vlastní iniciativy, v rámci odstraňování nedostatků zjištěných v oznámení i v průběhu správního řízení se správním orgánem spolupracoval a že správní orgán informoval o přijetí opatření k nápravě za účelem zajistit řádné a včasné plnění oznamovací povinnosti do budoucna.
63. Naopak jako **okolnost přitěžující** správní orgán hodnotí skutečnost, že šlo o prvotní nabytí podílu na hlasovacích právech emitenta, a nikoli pouze o změnu v rozložení hlasovacích práv u stávající struktury ovládaných osob, či o snížení podílu. Přitěžující je dále skutečnost, že akcie Emitenta jsou na Burze cenných papírů Praha přijaty k obchodování v segmentu Prime Market a patří tak k nejvíce obchodovaným titulům na tomto trhu. Z veřejně dostupných informací plyne⁹, že v pořadí nejobchodovanějších akciových titulů na Burze cenných papírů Praha za rok 2016 se akcie Emitenta nachází na třetím místě, když bylo v těchto akciích zobchodováno 27,8 mld. Kč, což je více než polovina zobchodovaného objemu nejlíkvidnějších akcií ČEZ (ISIN CZ0005112300) a současně více než 40-ti násobek zobchodovaného objemu akcií CETV (ISIN BMG200452024), které se nacházejí v pořadí na místě desátém. Z této analýzy je zřejmé, že akcie Emitenta jsou středem pozornosti investorů a informace o rozložení hlasovacích práv je tak významná pro širokou investorskou veřejnost.
64. Pokud jde o **délku trvání** protiprávního jednání účastníka řízení, lze konstatovat, že správní orgán má podloženo protiprávní jednání účastníka řízení od 1.10.2016 do 12.6.2017, správní orgán proto přihlédl k délce trvání protiprávního jednání jako ke skutečnosti, jež zvyšuje konkrétní závažnost spáchaného deliktu.
65. Při stanovení výše pokuty správní orgán přihlédl také k majetkovým poměrům účastníka řízení. Podle výroční zprávy za rok 2017¹⁰ vykázal účastník řízení k 31.12.2017 zisk (Net earnings) ve výši \$4,286 mil. (2016 \$7,398 mil., 2015 \$6,083

⁸ Jako k polehčující okolnosti se přihlédnou zejména k tomu, že pachatel

a) spáchal přestupek ve věku blízkém věku mladistvých,

b) spáchal přestupek, aby odvrátil útok nebo jiné nebezpečí, aniž byly zcela naplněny podmínky nutné obrany nebo krajní nouze, nebo překročil meze jiné okolnosti vylučující protiprávnost,

c) napomáhal k odstranění škodlivého následku přestupku nebo dobrovolně nahradil způsobenou škodu,

d) oznámil přestupek správnímu orgánu a při jeho objasňování účinně napomáhal, nebo

e) spáchal přestupek pod vlivem hrozby nebo nátlaku anebo pod tlakem podřízenosti nebo závislosti na jiném.

⁹ <https://www.pse.cz/udaje-o-trhu/statistika/nejvice-obchodovane-emise/>

¹⁰ <http://www.goldmansachs.com/investor-relations/financials/current/annual-reports/2017-annual-report/index.html>

mil., 2014 \$8,477 mil.) a vlastní kapitál (Total shareholders' equity) ve výši \$82,243 mil. (2016 \$86,893 mil., 2015 \$86,728 mil., 2014 \$82,797 mil.).

66. **K významu neoprávněného prospěchu** účastníka řízení správní orgán nepřihlížel, jelikož jej nelze stanovit. Správní orgán dále konstatuje, že při stanovení výše pokuty nepřihlížel ke **ztrátě třetích osob**, jelikož žádná škoda vzniklá v souvislosti s projednávaným správním deliktem nebyla zjištěna a správní orgán ani neobdržel žádnou stížnost související s jednáním účastníka řízení.
67. Při úvaze o konkrétní výši pokuty vzal správní orgán v úvahu jak represivní, tak preventivní účinek ukládané pokuty, když cílem ukládané pokuty je nejen potrestat účastníka řízení, ale též odradit ho od dalšího takového jednání. Z těchto důvodů, jakož i z důvodů shora uvedených, přistoupil správní orgán k uložení pokuty ve výši 1 000 000 Kč. Uložená pokuta je tak uložena na dolní hranici zákonného rozpětí. Ukládaná pokuta je s ohledem na závažnost jednání účastníka řízení a s ohledem na represivní a preventivní účinek tohoto rozhodnutí přiměřená a odpovídající.
68. Ze všech výše uvedených důvodů rozhodla Česká národní banka tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění povinnosti uhradit náklady řízení

69. Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uloží správní orgán účastníkovi řízení, který vyvolal správní řízení porušením své právní povinnosti povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou. Paušální částka je stanovena prováděcím předpisem ke správnímu řádu, kterým je vyhláška č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění vyhlášky 112/2017 Sb. (dále jen „Vyhláška“). Z ustanovení § 6 odst. 1 této Vyhlášky vyplývá, že paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
70. Vzhledem ke skutečnosti, že vedené správní řízení bylo, jak bylo podrobně podáno výše, vyvoláno porušením právní povinnosti účastníkem řízení, uložil mu správní orgán povinnost nahradit náklady tohoto správního řízení paušální částkou ve výši 1 000 Kč.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 6 odst. 1 a odst. 2 zákona o dohledu ve spojení s ustanovením § 83 odst. 1 a § 152 odst. 1 správního řádu rozklad k bankovní radě České národní banky, a to prostřednictvím sekce licenčních a sankčních řízení, Na Příkopě 28, 115 03 Praha 1, do 15 dnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí.

podepsáno elektronicky

podepsáno elektronicky

Doručuje se prostřednictvím datové schránky: [redacted]. [redacted] [redacted], advokát, ev. č. ČAK
[redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted], [redacted]

- **rozhodnutí bankovní rady České národní banky o rozkladu č.j. 2018/95899/CNB/110 ze dne 9. srpna 2018, spzn. Sp/2017/442/573**

ROZHODNUTÍ O ROZKLADU

Bankovní rada České národní banky (dále jen „bankovní rada“) jako orgán příslušný podle § 5 odst. 2 písm. h) zákona č. 6/1993 Sb., o České národní bance, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o České národní bance“) rozhodovat o rozkladech proti rozhodnutím České národní banky v prvním stupni přezkoumala na základě rozkladu podaného dne 8. 6. 2018 společností The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, zastoupenou [REDACTED], [REDACTED], advokátem, ev. č. ČAK [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], rozhodnutí České národní banky č. j. 2018/66161/570 ze dne 23. 5. 2018, sp. zn. Sp/2017/442/573, a po projednání rozkladu v rozkladové komisi ustavené podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) rozhodla takto:

I.

Rozhodnutí České národní banky č. j. 2018/66161/570 ze dne 23. 5. 2018 se podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu ve spojení s § 46c zákona o České národní bance mění tak, že ve výroku A. se slova „1 000 000 Kč (slovy jeden milion korun českých)“ nahrazují slovy „750 000 Kč (slovy sedm set padesát tisíc korun českých)“.

II.

Ve zbytku se rozklad společnosti The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké, podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 46c zákona o České národní bance zamítá a rozhodnutí České národní banky č. j. 2018/66161/570 ze dne 23. 5. 2018 se potvrzuje.

ODŮVODNĚNÍ

[1.] Vydáním příkazu č. j. 2017/158544/570 zahájila dne 27. 11. 2017 Česká národní banka jako správní orgán prvního stupně (dále též „správní orgán prvního stupně“) se společností The Goldman Sachs Group, Inc., identifikační číslo 2923466, Corporation Trust Center, 1209 Orange Street, Wilmington, Delaware, Spojené státy americké (dále jen „účastník řízení“) správní řízení a uložila účastníkovi řízení pokutu ve výši 1 000 000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 164 odst. 1 písm. z) zákona č. 256/2004 Sb., o podnikání na kapitálovém trhu, ve znění účinném do 30. 6. 2017 (dále jen „zákon o podnikání na kapitálovém trhu“), kterého se účastník řízení dopustil tím, že v zákonné lhůtě, která marně uplynula dne 30. 9. 2016, neoznámil České národní bance, že ke dni 22. 9. 2016 překročil jeho podíl na všech hlasovacích právech společnosti MONETA Money Bank, a.s., IČO 256 72 720, se sídlem Vyskočilova 1422/1a, 140 28 Praha 4, jejíž akcie ISIN CZ0008040318 jsou

přijaty k obchodování na regulovaných trzích, (dále též „Emitent“) hranici 1 %, a tedy porušil oznamovací povinnost stanovenou v ustanovení § 122 odst. 1 ve spojení s § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

[2.] Příkaz byl účastníkovi řízení doručen dne 4. 1. 2018. Účastník řízení proti němu podal v zákonné lhůtě dne 12. 1. 2018 odpor. Tím došlo ke zrušení příkazu a správní orgán prvního stupně v souladu s § 150 odst. 3 správního řádu pokračoval ve vedení správního řízení.

[3.] Dne 16. 2. 2018 účastník řízení zaslal správnímu orgánu prvního stupně své vyjádření obsahující jeho stanovisko k věci samé a navrhl, aby bylo upuštěno od uložení pokuty, resp. konstatoval, že není namístě uložení pokuty ve výši, jaká byla uložena příkazem.

[4.] Dne 23. 5. 2018 vydal správní orgán prvního stupně rozhodnutí č. j. 2018/66161/570 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým účastníkovi řízení uložil pokutu ve výši 1 000 000 Kč za správní delikt podle ustanovení § 164 odst. 1 písm. z) zákona o podnikání na kapitálovém trhu, kterého se účastník řízení dopustil tím, že v zákonné lhůtě, která marně uplynula dne 30. 9. 2016, neoznámil České národní bance, že ke dni 22. 9. 2016 překročil jeho podíl na všech hlasovacích právech Emitenta hranici 1 %, a tedy porušil oznamovací povinnost stanovenou v ustanovení § 122 odst. 1 ve spojení s § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

[5.] Účastníkovi řízení byla dále v části B. výroku napadeného rozhodnutí uložena povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

[6.] Účastník řízení podal dne 8. 6. 2018 proti napadenému rozhodnutí rozklad, ve kterém navrhuje, aby bankovní rada změnila napadené rozhodnutí tak, že buď upustí od uložení správního trestu, nebo uloženou pokutu sníží.

[7.] ***V řízení o rozkladu přezkoumala bankovní rada napadené rozhodnutí v rozsahu uvedeném v § 89 odst. 2 správního řádu.***

[8.] Bankovní rada po přezkoumání rozhodnutí a řízení, které mu předcházelo, dospěla k závěru, že správní orgán prvního stupně shromáždil podklady v rozsahu, který je dostatečnou oporou pro napadené rozhodnutí. Řízení, které mu předcházelo, netrpí vadami způsobujícími nezákonnost či nesprávnost napadeného rozhodnutí.

[9.] Dříve než přistoupí k vypořádání námitek účastníka řízení, považuje bankovní rada za důležité uvést, že napadené rozhodnutí (body 3. až 8.) reflektuje legislativní změny, které nastaly k 1. 7. 2017 v souvislosti s nabytím účinnosti zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, (dále jen „zákon č. 250/2016 Sb.“). Správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí provedl porovnání znění zákonů rozhodných pro posouzení jednání účastníka řízení a dospěl v souladu s § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb.¹ k závěru, že nová právní úprava není pro účastníka řízení příznivější, a proto v případě kvalifikace jednání a podmínek odpovědnosti účastníka řízení vycházel z právní úpravy obsažené v zákoně o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30. 6. 2017. V souladu s § 112 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb.² dospěl správní orgán prvního stupně k závěru vycházet ze znění zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30. 6. 2017 i při určení druhu a výměry správního trestu. Výlučně z této právní úpravy vycházela při

¹ Podle § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se na přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona. Odpovědnost za přestupky a dosavadní jiné správní delikty, s výjimkou disciplinárních deliktů, se posoudí podle dosavadních zákonů, pokud k jednání zakládajícímu odpovědnost došlo přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona; podle tohoto zákona se posoudí jen tehdy, jestliže to je pro pachatele příznivější.

² Podle § 112 odst. 3 zákona č. 250/2016 Sb. se na určení druhu a výměry sankce za dosavadní přestupky a jiné správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona použijí ustanovení o určení druhu a výměry správního trestu, je-li to pro pachatele výhodnější.

svém rozhodování i bankovní rada a konstatuje, že s ohledem na uvedené není ve zmíněných oblastech aplikace zákona č. 250/2016 Sb., byt' i jen dílčí, namístě. Bankovní rada posoudila i případný zánik odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt a ztotožňuje se se závěrem správního orgánu prvního stupně obsaženým v bodě 8. napadeného rozhodnutí, že odpovědnost účastníka řízení za správní delikt nezanikla. Vzhledem k tomu, že dotčené správní řízení bylo zahájeno po rozhodném datu 1. 7. 2017, vycházela bankovní rada v procesních otázkách stejně jako správní orgán prvního stupně již ze zákona č. 250/2016 Sb. Bankovní rada si je vědoma, že podle § 112 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb. se na dosavadní správní delikty ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona hledí jako na přestupky podle tohoto zákona, nicméně v rámci zachování kontinuity s terminologií uvedenou v napadeném rozhodnutí používá bankovní rada v tomto rozhodnutí i nadále pojem správní delikt.

[10.] V dalším bankovní rada přistoupila k vypořádání námitek účastníka řízení.

Ke snaze účastníka řízení zabránit spáchání správního deliktu

[11.] *Účastník řízení konstatuje, že ve svém vyjádření ze dne 16. 2. 2018 (dále jen „Vyjádření“), a to v bodech 5 až 12, doložil, že včas zavedl systém monitorování překročení podílu ve výši 1 %, což je navíc v rámci Evropské unie ojedinělá hranice. K selhání včasné notifikace vedlo ojedinělé selhání zaměstnance účastníka řízení při manuálním monitoringu. Po zjištění chyby účastník řízení učinil dobrovolné oznámení České národní bance a monitorovací systém upravil tak, že od té doby žádný další nedostatek v monitoringu nenastal. V této souvislosti účastník řízení namítá, že tuto skutečnost správní orgán prvního stupně v napadeném rozhodnutí nezohlednil a uložil stejnou pokutu jako předtím příkazem, ačkoliv v odůvodnění napadeného rozhodnutí připustil, že účastník řízení vynaložil jisté úsilí, aby porušení oznamovací povinnosti předešel. Účastník řízení je proto přesvědčen, že je namístě aplikovat § 43 zákona č. 250/2016 Sb. a upustit od jeho potrestání, neboť účastník řízení se prokazatelně napravil. Na podporu aplikace § 43 zákona č. 250/2016 Sb. účastník řízení uvádí, že jde nepochybně o úpravu příznivější, než je úprava obsažená v § 192 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, přičemž správnímu orgánu prvního stupně vytýká, že se kritérii pro upuštění od potrestání vůbec nezabýval. Účastník řízení rovněž uvádí, že již ve svém Vyjádření alternativně navrhoval, aby skutečnost, že vynaložil úsilí k tomu, aby správnímu deliktu zabránil, byla posouzena alespoň jako polehčující okolnost při stanovení výše pokuty, neboť jinak by nebyl rozdíl mezi situacemi, kdy účastník monitorovací systém má a kdy monitoring není vůbec prováděn. Zavedení interních systémů compliance musí být považováno za polehčující okolnost, a to jak z důvodu naplnění zákonného předpokladu individualizace trestu, tak i z důvodu motivace ostatních účastníků kapitálového trhu taková opatření zavádět. Účastník řízení konstatuje, že jím vynaložené úsilí nebylo správním orgánem prvního stupně zohledněno ani jako polehčující okolnost, protože jinak by musel uložit pokutu nižší, než byla uložena příkazem.*

[12.] Bankovní rada při posouzení těchto námitek vzala v potaz skutečnosti, které účastník řízení uvedl v rozkladu a v rámci řízení před správním orgánem prvního stupně blíže rozvedl v bodech 5 až 12 Vyjádření. Je pravdou, že oznamovací povinnost k nabytí podílu na hlasovacích právech ve výši 1 % byla v době nabytí, respektive překročení tohoto podílu účastníka řízení na hlasovacích právech Emitenta relativně nová, a ze správního spisu je rovněž zřejmé, že se účastník řízení snažil monitoring dosažení limitu 1 % na hlasovacích právech nastavit ještě před nabytím podílu na hlasovacích právech Emitenta ve výši, s níž je spojena oznamovací povinnost.

[13.] Bankovní rada však v této souvislosti považuje za nutné uvést, že zavedení nového limitu pro plnění oznamovací povinnosti při dosažení podílu na hlasovacích právech ve výši 1 % u emitentů, jejichž základní kapitál je vyšší než 500 000 000 Kč, nepředstavuje z hlediska monitoringu prováděného za účelem plnění oznamovací povinnosti kvalitativní změnu oproti právní úpravě účinné do 31. 5. 2016, ale pouze změnu parametrickou. Právní úprava § 122 odst. 1 věty první a § 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 1. 6. 2016, které jsou pro daný případ relevantní, se od právní úpravy účinné do 31. 5. 2016 lišila pouze v nově zavedeném limitu 1 % (a to u společností se základním kapitálem nad 500 000 000 Kč), jinak je s původní úpravou shodná, a stejné proto zůstaly i skutečnosti, jež byly určující pro včasnou identifikaci dosažení zákonem stanovených limitů podílu na všech hlasovacích právech Emitenta.

[14.] Z uvedeného plyne, že i po změně předmětné právní úpravy museli všichni investoři, a tedy i účastník řízení jako profesionální investor, za účelem plnění oznamovací povinnosti podle § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu sledovat v rámci monitoringu stejné skutečnosti jako za předchozí právní úpravy. Jednalo se o výši podílu na všech hlasovacích právech emitenta, přičemž stejně jako za dřívější právní úpravy se pro účely plnění oznamovací povinnosti do podílu na všech hlasovacích právech emitenta započítávaly i podíly jiných osob na hlasovacích právech emitenta, pokud s účastníkem řízení jednaly ve shodě [§ 122 odst. 2 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]. Obdobně jako za předchozí úpravy zůstal vymezen okruh emitentů, u nichž je nutno monitoring za účelem plnění oznamovací povinnosti provádět [jejich vymezení bylo nadále upraveno § 118 odst. 1 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu]. A nadále zůstala zachována jako skutečnost relevantní pro plnění oznamovací povinnosti i výše základního kapitálu emitenta.

[15.] Je proto zřejmé, že bez ohledu na změnu právní úpravy měl být systém monitoringu účastníka řízení schopen zohledňovat skutečnosti uvedené v bodě 14. tohoto rozhodnutí. K zachycení změn v legislativě od 1. 6. 2016 nebylo nutné významně měnit dosavadní systém monitoringu, ale stačilo pouze provést změnu parametrů u již sledovaných skutečností (vedle již sledované hodnoty základního kapitálu nad 100 000 000 Kč nově přidat i hodnotu 500 000 000 Kč a výlučně k ní vztáhnout limit podílu na hlasovacích právech ve výši 1 %). Argumentaci účastníka řízení obsaženou v bodě 8 jeho Vyjádření, že jím používané systémy v rozhodné době nebyly schopny systematicky monitorovat změny v podílech na hlasovacích právech při současném zohlednění výše základního kapitálu emitenta, tak bankovní rada nemůže považovat za relevantní polehčující okolnost, neboť v tomto ohledu právní úprava účinná od 1. 6. 2016 významnější změny oproti předchozí právní úpravě nepřinesla.

[16.] Bankovní rada zároveň při hodnocení daného případu musí vzít v úvahu i okolnosti, za nichž došlo k odhalení nefunkčnosti systému monitoringu účastníka řízení. Z bodu 10 Vyjádření je zřejmé, že systém monitoringu a kontrolních mechanismů účastníka řízení ohledně sledování limitu 1 % podílu na hlasovacích právech nebyl funkční, neboť porušení oznamovací povinnosti u podílu na hlasovacích právech ve výši 1 % bylo zjištěno až v návaznosti na upozornění systému monitoringu účastníka řízení, že hrozí překročení hranice 3 % na hlasovacích právech Emitenta. Teprve tehdy účastník řízení pochybení zjistil. Je proto zřejmé, že se jednalo o systémové selhání, které spočívalo nejenom v absenci odpovídajících kontrolních mechanismů, jež by pochybení včas odhalily, ale i v tom, že při monitoringu podílu na všech hlasovacích právech Emitenta nedocházelo k zohlednění podílů na hlasovacích právech Emitenta náležejících osobám jednajícím s účastníkem řízení ve shodě. Vzhledem k uvedenému se tak nelze

ztotožnit s tvrzením účastníka řízení, že šlo o „ojedinělé selhání zaměstnance účastníka řízení při manuálním monitoringu“.

[17.] Pokud za daných okolností účastník řízení namítá, že s odkazem na jím vyvinutou snahu zajistit monitoring podílů na hlasovacích právech je namístě aplikovat ustanovení § 43 zákona č. 250/2016 Sb. a upustit od jeho potrestání, bankovní rada se s touto námitkou neztotožňuje již vzhledem k výše uvedeným skutečnostem. Pro úplnost bankovní rada dodává, že i s ohledem na ustanovení § 2 odst. 4 správního řádu a dosavadní rozhodovací praxi správního orgánu prvního stupně ve věcech porušení oznamovací povinnosti podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu by takový postup byl zjevným vybočením z dosavadní rozhodovací praxe v těchto věcech, přičemž okolnosti daného případu pro takový postup nedávají sebemenší prostor.

[18.] Jak již bylo uvedeno v bodě 9. tohoto rozhodnutí, bankovní rada, obdobně jako správní orgán prvního stupně, došla k závěru, že nová právní úprava pro účastníka řízení není výhodnější, a postupuje, s výjimkou procesních otázek, podle právní úpravy účinné do dne 30. 6. 2017. Přitom bankovní rada posuzovala celkový výsledek pro účastníka řízení za konkrétních okolností spáchání správního deliktu. Je proto třeba uvést, že skutečnost, že nová právní úprava výslovně obsahuje oproti původní úpravě i institut upuštění od potrestání, automaticky neznamená, že nová právní úprava je pro účastníka řízení výhodnější. Tento závěr by bylo možné přijmout pouze tehdy, pokud by z konkrétních okolností případu aplikace institutu upuštění od potrestání připadala v úvahu. O takový případ ale nejde.

[19.] Využití institutu upuštění od potrestání by tedy připadalo v úvahu pouze tehdy, pokud by účastník řízení (a jeho delikt ní jednání) splňoval veškeré podmínky obsažené v § 43 odst. 2 zákona č. 250/2016 Sb. Těmito podmínkami jsou závažnost přestupku (správního deliktu), okolnosti jeho spáchání a osoba pachatele, jejichž současné naplnění zároveň zakládá důvodné očekávání, že již samotné projednání věci před správním orgánem postačí k nápravě pachatele protiprávního jednání. Již z toho plyne, že jde o institut mimořádný, který lze aplikovat pouze v případě málo závažných deliktů a za mimořádných okolností.

[20.] Bankovní rada nezpochybňuje kredibilitu účastníka řízení a skutečnost, že z jeho strany došlo ke zjednání nápravy (obdobně viz i bod 62. napadeného rozhodnutí), nicméně pokud jde o kritéria závažnosti správního deliktu a okolností jeho spáchání, bankovní rada se nedomnívá, že by tyto skutečnosti připouštěly možnost o aplikaci institutu upuštění od potrestání být i jen uvažovat.

[21.] Podobně jako správní orgán prvního stupně (viz bod 56. napadeného rozhodnutí) zastává bankovní rada názor, že porušení oznamovací povinnosti podle § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu je nutné považovat za závažný delikt. Tomu ostatně svědčí i horní hranice pokuty za tento správní delikt stanovená § 164 odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Ta odráží skutečnost, že transparentnost jednání na kapitálovém trhu (kam lze podřadit i dostupnost úplných a aktuálních informací o vlastnické struktuře emitentů) je jedním ze základních předpokladů jeho řádného fungování. Není pochyb o tom, že protiprávním jednáním účastníka řízení došlo k narušení tohoto právem chráněného zájmu, a to navíc ve vztahu k Emitentovi, jehož akcie jsou obchodovány na tzv. PRIME MARKET a patří mezi nejlikvidnější tituly obchodované na Burze cenných papírů Praha. Již s ohledem na tuto skutečnost není využití institutu upuštění od potrestání namístě. Podobný závěr lze učinit i ohledně okolností spáchání správního deliktu účastníkem řízení. Bankovní rada je s přihlédnutím k argumentaci uvedené v bodech 13. až 16. tohoto rozhodnutí neshledala jako okolnosti, které by při případných úvahách o upuštění od potrestání svědčily ve prospěch

účastníka řízení. S ohledem na uvedené proto bankovní rada uzavírá, že aplikace institutu upuštění od potrestání v posuzovaném případě není namístě³.

[22.] Pokud jde o námitku účastníka řízení, že by jím vynaložené úsilí k nastavení monitoringu mělo být hodnoceno alespoň jako polehčující okolnost, bankovní rada nemůže ani tomuto požadavku účastníka řízení vyhovět. Zajištění funkce compliance patří k základním požadavkům regulatorního rámce platného pro kapitálový trh a řádný výkon této funkce je jednou ze základních povinností subjektů působících na tomto trhu. To se týká i účastníka řízení, který je globálním profesionálním investorem. V posuzovaném případě proto tuto námitku bankovní rada nepovažuje za důvodnou, neboť prosté „vynaložení jistého úsilí“ k dodržování legislativního rámce, aniž by však toto úsilí k dodržování legislativy reálně vedlo, za polehčující okolnost považovat nelze. Funkce compliance má zajistit přijetí obvyklých opatření, která lze od finanční instituce důvodně a běžně očekávat s ohledem na nezbytnost dodržet zákonem stanovené povinnosti. K tomu v daném případě nedošlo. Vyhovění námitce by za daných okolností představovalo poměrně významnou relativizaci regulatorních standardů platných pro kapitálový trh, bylo by nežádoucím signálem adresovaným subjektům působícím na tomto trhu a mohlo by mít v konečném důsledku negativní dopad na jeho fungování.

[23.] Pro úplnost bankovní rada uvádí, že neshledává prostor ani pro liberaci účastníka řízení. S ohledem na argumentaci uvedenou v bodě 9. tohoto rozhodnutí bankovní rada posuzovala možnost zproštění odpovědnosti účastníka řízení za správní delikt výlučně podle § 192 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, a nikoli podle § 21 zákona č. 250/2016 Sb. Podle vyjádření účastníka řízení i předložených listinných důkazů a při zohlednění skutečnosti, že účastník řízení je profesionálním investorem, nelze s ohledem na skutečnosti uvedené v bodech 13. až 16. tohoto rozhodnutí dojít k závěru, že účastníkem řízení vynaložené úsilí o zavedení monitoringu lze považovat za „veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby zabránil porušení právní povinnosti“, jak stanoví § 192 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Tomuto závěru svědčí nejenom doba trvání správního deliktu, ale i okolnosti, za nichž účastník řízení zjistil, že porušil oznamovací povinnost (viz bod 16. tohoto rozhodnutí). Je zřejmé, že systém monitoringu účastníka řízení a jeho kontrolních mechanismů nebyl funkční. Bankovní rada proto za daných okolností neshledává důvody ani pro aplikaci § 192 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu.

K porušení zásady nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání

[24.] *Účastník řízení namítá, že ačkoli správní orgán prvního stupně hodnotil provedení oznámení z iniciativy účastníka řízení, spolupráci účastníka řízení při odstraňování nedostatků a informování správního orgánu prvního stupně o přijetí opatření k nápravě jako polehčující okolnost, v případě Ing. Pavla Vokáče byla tato skutečnost hodnocena jako velmi významná polehčující okolnost, a má za to, že tento rozdílný přístup není spravedlivý a je v rozporu se zásadou nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání. Účastník řízení uvádí, že ačkoliv je v bodě 34. napadeného rozhodnutí uvedeno, že správní orgán prvního stupně aktivní jednání účastníka řízení zohlednil a postupoval shodně jako v případě*

³ Podobně k použití nové právní úpravy ohledně aplikace institutu mimořádného snížení výměry pokuty rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 4. 2018, čj. 8 As 201/2017–39: „Zákonodárce při přijímání nové právní úpravy zákona o přestupcích nestanovil žádné nové sazby ukládaných pokut za daný správní delikt, které by pro stěžovatele mohly znamenat přijetí příznivější právní úpravy, ale stanovil toliko možnost mimořádného snížení výměry pokuty za zákonem předvídaných podmínek. V daném případě se proto nejednalo o přijetí příznivější právní úpravy, neboť správní orgán rozhodoval v mezích stanovených zákonem; bylo pak na jeho uvážení, jakou sankci na základě podkladů vyplývajících ze spisu v zákonem stanoveném rozmezí stěžovateli udělí. Správní orgán nebyl povinen v rozhodnutí uvést, proč výměru sankce pod zákonem stanovenou hranicí neuplatnil.“

Ing. Pavla Vokáče, domnívá se, že mezi pojmy „polehčující okolnost“ a „velmi významná polehčující okolnost“ musí být kvalitativní rozdíl, a pokud by správní orgán prvního stupně hodnotil jednání účastníka řízení stejně jako v případě Ing. Pavla Vokáče, muselo by i jeho aktivní jednání být v rozhodnutí označeno za velmi významnou polehčující okolnost, což by nutně vedlo k uložení nižší pokuty, než jaká byla uložena příkazem. Vzhledem k tomu, že příkaz ani napadené rozhodnutí neoznačují aktivní jednání účastníka řízení za velmi významnou polehčující okolnost, účastník řízení dovozuje, že správní orgán prvního stupně nepostupoval v obdobných případech obdobně. Porušení zásady nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání účastník řízení spatřuje i v tom, že v rozporu s dosavadní rozhodovací praxí České národní banky ve věcech porušení oznamovací povinnosti podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném od 1. 6. 2016 (ve věcech Ing. Pavla Vokáče a Emilie Vaclavíkové), kdy nebyla uložena pokuta přesahující 0,05 % horní hranice pokuty stanovené zákonem, v případě účastníka řízení jde o částku odpovídající 0,33 % horní hranice pokuty stanovené zákonem, tj. více než šestinásobek oproti dosavadní rozhodovací praxi. Účastník řízení namítá, že okolnosti daného případu takovou odchylku při stanovení výše pokuty neodůvodňují, a uvádí, že v daném případě šlo pouze o opožděné oznámení překročení nejnižší hranice podílu na hlasovacích právech, zatímco v uvedených případech šlo o nabytí či pozbytí zásadně vyšších podílů (5% pozbytí, 100% nabytí).

[25.] Bankovní rada nejprve vypořádá námítky týkající se rozdílného hodnocení aktivního jednání účastníků v uvedených věcech a následně vypořádá námítky ohledně rozdílu ve výši stanovené pokuty. Zároveň zdůrazňuje, že při hodnocení námitek je třeba brát v úvahu veškeré okolnosti účastníkem řízení zmíněných případů.

[26.] Pokud jde o rozdílné hodnocení aktivního jednání účastníků a účastníkem řízení tvrzené porušení zásady nestrannosti, považuje bankovní rada za důležité vyjádřit se k této zásadě nejenom ve smyslu jejího zakotvení v § 2 odst. 4 správního řádu („aby přijaté řešení odpovídalo okolnostem daného případu“), ale aby nebylo pochybností o vypořádání této námítky, považuje za potřebné se k ní vyjádřit rovněž z hlediska dodržení zásady nestranného přístupu k účastníkům řízení (§ 7 správního řádu).

[27.] Pokud jde o zásadu nestrannosti ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu, bankovní rada uvádí, že v rámci srovnání s případem Ing. Pavla Vokáče je nutné posoudit mimo jiné i to, zda se jednalo v obou případech o stejný typ účastníka řízení, či nikoli, jak dlouho trvalo zjednání nápravy od prvotního zjištění nedostatku, celkovou dobu trvání protiprávního stavu, případně charakter transakce, v jejímž důsledku vznikla oznamovací povinnost, tj. zda oznamovací povinnost byla důsledkem cíleného nakupování akcií emitentů, nebo šlo o důsledek odvozený od jiné transakce apod.

[28.] S ohledem na uvedené bankovní rada dochází k závěru, že je nepochybně rozdíl mezi fyzickou osobou provádějící jednu jednorázovou transakci, v jejímž důsledku pozbyla nepřímý podíl na hlasovacích právech emitenta, a globálním profesionálním investorem, který cíleně, přímo či nepřímo, nabývá podíly na emitentech a má k tomuto účelu k dispozici odborný aparát (a tedy i znalosti spojené s plněním oznamovací povinnosti a její praktickou realizací). Proto nelze přehlédnout, že zatímco v případě Ing. Pavla Vokáče trvalo zjednání nápravy, tj. doručení bezvadného oznámení o snížení jeho podílu na hlasovacích právech, od zjištění pochybení 20 dní (od 24. 1. 2017 do 13. 2. 2017), v případě účastníka řízení zjednání nápravy trvalo 40 dní (od 4. 5. 2017 do 13. 6. 2017). Bankovní rada nicméně bere v úvahu skutečnost, že určité prodlení účastníka řízení oproti Ing. Vokáčovi při odstranění nedostatku po jeho zjištění lze přičíst skutečnosti, že účastník řízení je subjektem působícím v zahraničí. Rovněž tak i celková doba trvání protiprávního stavu se významně lišila: zatímco v případě Ing. Pavla Vokáče činila 34 dní, v případě účastníka řízení činila 256 dní.

[29.] Bankovní rada pro úplnost uvádí, že v obou případech bylo aktivní jednání účastníků dotčených řízení považováno za polehčující okolnost. Pokud účastník řízení namítá, že v případě Ing. Vokáče bylo jeho jednání hodnoceno jako velmi významná polehčující okolnost, toto částečně rozdílné hodnocení plyne z toho, že Ing. Vokáč svým aktivním přístupem zajistil, že narušení právem chráněného zájmu bylo relativně krátké, a jeho aktivní přístup, ač se jednalo o fyzickou osobu a nikoli profesionálního investora, vedl ke zjednání nápravy v čase výrazně kratším, než tomu bylo u účastníka řízení. V případě Ing. Pavla Vokáče lze navíc přihlídnout i k tomu, že vznik oznamovací povinnosti byl do značné míry důsledkem jiné, navíc jednorázové transakce, kdy po zjištění pochybení se protiprávní stav snažil napravit v co nejkratší době. Naproti tomu účastník řízení akcie Emitenta nabýval (byť třeba i nepřímou) cíleně a jako profesionální investor navíc měl vědět, že s dosažením limitu je oznamovací povinnost spojena. Přesto pochybil, nicméně je evidentní, že i v jeho případě byla snaha o zjednání nápravy zřejmá, ačkoli jednal oproti Ing. Pavlu Vokáčovi pomaleji. Bankovní rada proto uzavírá, že v mírně odlišném hodnocení aktivního jednání účastníka řízení a Ing. Pavla Vokáče jako polehčující okolnosti ze strany správního orgánu prvního stupně porušení zásady nestrannosti ve smyslu § 2 odst. 4 správního řádu neshledala.

[30.] Pokud jde o posouzení nestrannosti správního orgánu prvního stupně z hlediska dodržení zásady nestranného přístupu k účastníkům řízení (§ 7 správního řádu), bankovní rada uvádí, že ani v tomto směru neshledala důvody, které by svědčily námitce účastníka řízení. Jak v případě účastníka řízení, tak v případě Ing. Vokáče postupoval správní orgán prvního stupně obdobně, tj. pokud podání účastníků řízení v těchto věcech vykazovala nedostatky, vyzýval je v obou případech opakovaně ke zjednání nápravy, v obou případech bylo splnění právní povinnosti vztaženo ke dni, kdy bylo oznámení o nabytí, respektive pozbytí podílu na hlasovacích právech úplné a správné jak po věcné, tak i po formální stránce. Bankovní rada proto ani z pohledu § 7 správního řádu neshledala v postupu správního orgánu prvního stupně v těchto věcech jakékoli nedůvodné odchylnosti a námitku účastníka řízení proto nelze považovat za důvodnou ani z tohoto hlediska.

[31.] Pokud jde o námitku porušení zásady materiální ekvity a legitimního očekávání, kterého se měl správní orgán prvního stupně dopustit odlišným hodnocením aktivního jednání a spolupráce účastníků řízení v „obdobných věcech“, bankovní rada předně odkazuje na § 2 odst. 4 správního řádu, který stanoví, že správní orgán dbá, „aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly“.

[32.] Smyslem uvedené zásady je eliminace libovůle správních orgánů při jejich rozhodování a zajištění ustálené rozhodovací praxe. Zároveň ale platí, že je vždy nutné vycházet z okolností každého jednotlivého případu (zásada nestrannosti). Proto při posouzení, zda v této věci došlo při hodnocení aktivního jednání účastníka řízení k porušení zásady legitimního očekávání (dříve též označované jako zásada materiální ekvity či rovnosti), jak účastník řízení namítá s odkazem na případ Ing. Pavla Vokáče, musí být zohledněny i okolnosti případů, které účastník řízení srovnává. Pro úplnost bankovní rada uvádí i názor odborné literatury, který tuto skutečnost potvrzuje: „Dodržování zásady legitimního očekávání vyplývající z § 2 odst. 4 správního řádu nemůže znamenat absolutní neměnnost rozhodovací praxe správních orgánů, která nemůže ustrnout na místě a nereagovat na nové skutečnosti. Zásadu legitimního očekávání nelze zaměňovat s mechanickým přístupem k řešení jednotlivých případů. Ostatně i sám § 2 odst. 4 správního řádu požaduje, aby nevznikaly „nedůvodné“ rozdíly, z čehož plyne, že řádně odůvodněné odchylnosti od ustálené rozhodovací praxe jsou přípustné.“⁴

⁴ Josef Vedral: Správní řád. Komentář. 2. vyd. Praha 2012, s. 109.

[33.] Z uvedeného plyne, že klíčovým faktorem pro posouzení, zda k porušení citované zásady došlo, je skutečnost, zda se jednalo o případy identické či natolik podobné, že by rozdílné hodnocení aktivního jednání účastníka řízení v posuzovaném případě a v případě Ing. Pavla Vokáče svědčilo porušení této zásady. Je zřejmé, že v obou případech došlo k porušení oznamovací povinnosti a zároveň v obou případech účastníci po zjištění nedostatku jednali aktivně a se správním orgánem prvního stupně spolupracovali. Dále bylo v obou případech k následnému jednání účastníků přihlédnuto jako k polehčující okolnosti, přičemž v případě Ing. Pavla Vokáče bylo toto jednání hodnoceno jako velmi významná polehčující okolnost. Tento rozdíl v hodnocení přitom účastník řízení napadá.

[34.] Bankovní rada však při posouzení uvedené námitky nemůže odhlédnout od toho, že oba případy kromě podobností vykazují i významné rozdíly. Rozdíl je nejen v typu účastníků řízení, ale i v povaze transakce, s níž byla spojena oznamovací povinnost – na jedné straně šlo o (postupné) systematické nabývání akcií Emitenta, na straně druhé oznamovací povinnost vznikla jako „derivát“ jiné jednorázové transakce (odprodej 100% podílu v jiné společnosti). Další rozdíl spočívá v typu emitentů a likviditě akcií, jejichž nabytí, respektive pozbytí bylo předmětem oznamovací povinnosti (akcie Emitenta patří k nejlikvidnějším a jsou obchodovány na tzv. PRIME MARKET pražské burzy cenných papírů, ve druhém případě nešlo o příliš likvidní titul).

[35.] Bankovní rada proto uzavírá, že s ohledem na určité podobnosti uvedených případů považuje porušení aktivního jednání účastníků mezi polehčující okolnosti v obou případech za správné. Zároveň je však zřejmé, že odlišnosti obou případů převažují nad jejich podobnostmi a jsou natolik významné, že správnímu orgánu prvního stupně nemůže být vytýkáno porušení zásady legitimního očekávání jen z toho důvodu, že při vyhodnocení aktivního jednání účastníka řízení dospěl k rozdílnému závěru stran intenzity polehčujících okolností ve srovnání s případem Ing. Pavla Vokáče. Bankovní rada v takovém postupu správního orgánu prvního stupně porušení zásady legitimního očekávání neshledává a námitku účastníka řízení nepovažuje za důvodnou.

[36.] Pokud jde o rozdíl ve výši stanovené pokuty, kdy účastník řízení namítá, že vzhledem k tomu, že v případech Ing. Pavla Vokáče a Emilie Vaclavíkové byla uložena sankce do výše 0,05 % horní hranice pokuty stanovené zákonem, zatímco jemu byla uložena pokuta ve výši 0,33 % horní hranice pokuty stanovené zákonem, došlo tím k porušení zásad nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání, je třeba takovou námitku odmítnout jako nerelevantní.

[37.] Jak již bylo uvedeno v bodě 26. tohoto rozhodnutí, zásada nestrannosti spočívá v tom, že správní orgán dbá na to, aby řešení odpovídalo okolnostem daného případu. Okolnosti případu účastníka řízení a jím uvedených případů jsou zjevně odlišné a nejde jen o skutečnosti uvedené v bodech 28. a 34. tohoto rozhodnutí. Nad rámec již uvedeného je třeba uvést, že účastník řízení nabyl podíl na hlasovacích právech Emitenta s tržní kapitalizací cca 40 mld. Kč. Kromě toho, že jde o jeden z nejobchodovanějších titulů, je třeba vzít v potaz i skutečnost, že se jedná o subjekt s rozptýlenou akcionářskou strukturou, kdy získání postavení kvalifikovaného akcionáře ve smyslu § 365 odst. 3 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech, má značný význam nejenom z hlediska postavení tohoto akcionáře (kvalifikovaný akcionář má oproti běžnému akcionáři právo požádat představenstvo o svolání valné hromady a určit její pořad), ale informace o tom, že účastník řízení získal postavení kvalifikovaného akcionáře Emitenta, je způsobilá ovlivnit v rozhodnutí o nákupu či prodeji daného titulu značné množství investorů. Bez významu proto s ohledem na uvedené není ani skutečnost, že v případě účastníka řízení šlo o první případ překročení relevantního podílu na hlasovacích právech Emitenta, a tedy neoznámení nabytí podílu na Emitentovi má z hlediska transparentnosti vlastnické struktury větší dopad,

než tomu bylo v účastníkem řízení uvedených případech. Pokud účastník řízení argumentuje tím, že podíl na hlasovacích právech, k němuž porušil oznamovací povinnost, byl nižší než v jím uvedených případech, bankovní rada k tomu uvádí, že to je sice pravda, nicméně nelze opomíjet druh a význam emitentů, jichž se porušení oznamovací povinnosti týkalo, a ty jsou diametrálně odlišné. Ostatně tomu nepochybně svědčí i objemy transakcí, kdy na nabytí 1% podílu na hlasovacích právech Emitenta musela být vynaložena částka přibližně ve výši 400 mil. Kč (odhad při tržní kapitalizaci cca 40 mld. Kč), zatímco v účastníkem řízení uvedených případech šlo o mnohem nižší částky. I z těchto hledisek je posuzovaný případ nesrovnatelný s případy uváděnými účastníkem řízení v jeho námítkách.

[38.] Vzhledem ke skutečnostem uvedeným v předchozím bodě tohoto rozhodnutí je nepochybné, že dopad porušení oznamovací povinnosti na právem chráněný zájem je v posuzovaném případě v porovnání s dopadem porušení oznamovací povinnosti v účastníkem řízení uváděných případech odlišný. Nesrovnatelné jsou rovněž majetkové poměry účastníka řízení a fyzických osob, které porušily oznamovací povinnost v účastníkem uvedených případech. Proto již při zohlednění těchto okolností byla vyšší procentuálně vyjádřená výše pokuty uložená účastníkovi řízení důvodná.

[39.] Pokud účastník řízení ve věci procentuálně vyjádřené výše pokuty argumentuje zásadou legitimního očekávání, kdy tvrdí, že v obdobných věcech byla uložena pokuta pouze do výše 0,05% horní zákonem stanovené hranice pokuty, a je tedy namístě postupovat obdobně i v jeho případě, bankovní rada s ohledem na zjevné rozdíly mezi tímto případem a případy uvedenými účastníkem řízení v rozkladu zastává názor, že ani argument legitimního očekávání účastníka řízení v dané věci není namístě.

[40.] Na doplnění bankovní rada uvádí, že účastníkem řízení požadovaný přístup by prakticky popíral možnost správního orgánu reagovat na odlišnosti jednotlivých případů a okolností, za nichž byl ten který delikt spáchán. To by však ve svém důsledku vedlo nejenom k popření principu nestrannosti podle § 2 odst. 4 správního řádu (jehož se zároveň účastník řízení dovolává), ale v konečném důsledku k unifikaci sankce. Takový přístup je nutné odmítnout a již z konstrukce sankce za porušení oznamovací povinnosti uvedené v § 164 odst. 5 zákona o podnikání na kapitálovém trhu je evidentní, že ani zákonodárce nic takového nezamýšlel. Bankovní rada proto i v této věci uzavírá, že námitku účastníka řízení ohledně porušení zásady nestrannosti, materiální ekvity a legitimního očekávání při stanovení výše pokuty nepovažuje za opodstatněnou a neshledala přístup správního orgánu prvního stupně jako nespravedlivý.

K nezohlednění dřívějšího oznámení účastníka řízení

[41.] *Účastník řízení namítá, že v napadeném rozhodnutí je doba trvání protiprávního jednání vymezena obdobím od 1. října 2016 do 12. června 2017. Účastník řízení již ve svém Vyjádření uvedl, že první oznámení o nabytí 1 % hlasovacích práv na Emitentovi učinil již 4. května 2017, toto oznámení však vykazovalo faktické nedostatky, neboť nebyla správně uvedena struktura společností nabývajících kvalifikovanou účast, přičemž tyto nedostatky byly odstraněny oznámením účastníka řízení ze dne 11. května 2017, které vykazovalo pouze nedostatek spočívající v tom, že nebylo opatřeno uznávaným elektronickým podpisem. Účastník řízení je přesvědčen, že věcně si byla Česká národní banka překročení podílu 1 % na hlasovacích právech Emitenta účastníkem řízení vědoma již 11. května 2017, a pokud sama Česká národní banka uvádí v bodě 56. napadeného rozhodnutí, že účelem § 122 odst. 1 zákona o podnikání na kapitálovém trhu je zajistit informovanost mj. České národní banky o vlastnické struktuře emitentů, jejichž účastnické cenné papíry jsou obchodovány na regulovaném trhu, pak dle účastníka řízení byl tento účel naplněn ke dni 11. května 2017, a tedy kratší doba trvání deliktu by měla být zohledněna i ve výši pokuty, která by měla být nižší, než jaká byla uložena příkazem. Účastník řízení na doplnění uvádí, že systém pro*

oznámení nabytí a pozbytí kvalifikovaných účastí provozovaný Českou národní bankou je pro osoby z Velké Británie problematický, neboť je vedle elektronické formy nutí dodat formulář i ve fyzické podobě s ověřeným podpisem a apostilou.

[42.] Bankovní rada při posouzení této námítky vychází z ustanovení právních předpisů, které problematiku oznamování podílu na hlasovacích právech upravují po věcné i formální stránce. Podle § 122 odst. 8 zákona o podnikání na kapitálovém trhu platí, že „náležitosti oznámení, formu a způsob jeho zaslání stanoví prováděcí právní předpis“, kterým je vyhláška č. 234/2009 Sb., o ochraně proti zneužívání trhu a transparenci, (dále jen „Vyhláška“).

[43.] Obsah, forma a způsob plnění oznamovací povinnosti jsou pak blíže upraveny v § 11, § 15 a § 16 Vyhlášky. Z uvedených ustanovení plyne, že oznámení, aby mohlo být považováno za bezvadné, musí splňovat nejenom obsahové, ale i formální náležitosti. Mezi formální náležitosti oznámení patří i způsob, respektive forma podepisování oznámení o podílu na hlasovacích právech. Standardně je na oznámení vyžadován uznávaný elektronický podpis, neboť oznámení se provádí na formuláři v elektronické podobě. Vyhláška zároveň připouští možnost učinit oznámení prostřednictvím elektronického formuláře i bez uznávaného elektronického podpisu, avšak za předpokladu, že je oznámení současně zasláno buď v listinné podobě opatřené úředně ověřeným podpisem, nebo je současně zasláno prostřednictvím datové schránky oznamovatele (§ 16 odst. 1 Vyhlášky). Tento požadavek je zcela legitimní, neboť Česká národní banka musí mít garanci, že oznámení bylo podáno povinným subjektem (držitelem podílu či jeho zástupcem).

[44.] Pokud uvedené podmínky nejsou splněny, není možné považovat podané oznámení za bezvadné, a tedy ani nelze za splněnou považovat oznamovací povinnost podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu. Bankovní rada, i s ohledem na předchozí námítky účastníka řízení týkající se legitimního očekávání, proto k jeho požadavku na uznání dřívějšího data oznámení (11. 5. 2017) jako data splnění oznamovací povinnosti uvádí, že by v této věci bylo zjevným a nedůvodným vybočením z dosavadní rozhodovací praxe České národní banky, a tedy porušením zásady legitimního očekávání, pokud by v posuzovaném případě tomuto požadavku vyhověla. Bankovní rada neshledala žádný důvod, proč by se měla v daném případě od dosavadní rozhodovací praxe odklonit a námitce vyhovět. Na doplnění bankovní rada uvádí, že i pokud by bylo této námitce vyhověno, nemělo by to na stanovení výše pokuty žádný dopad, neboť případné zkrácení doby trvání protiprávního stavu oproti jeho vymezení ve výroku napadeného rozhodnutí by bylo nevýznamné.

K porušení zákazu dvojího přičítání

[45.] Účastník řízení uvádí, že závažnost deliktu spočívajícího v porušení oznamovací povinnosti zákonodárce zohlednil již v horní hranici pokuty uvedené v § 164 odst. 5 písm. a) zákona o podnikání na kapitálovém trhu. V této souvislosti účastník řízení namítá, že ačkoliv správní orgán prvního stupně v bodě 38. napadeného rozhodnutí uvádí, že typovou závažnost nehodnotí jako okolnost přitěžující, v bodech 55. a 56. napadeného rozhodnutí uvádí, že v rámci posouzení polehčujících a přitěžujících okolností v daném případě „v souladu s ustanovením § 192 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu ve znění účinném do 30. 6. 2017 [správní orgán prvního stupně] přihlížel k závažnosti správního deliktu...“, přičemž došel k závěru, že „[p]orušení oznamovací povinnosti tedy představuje závažný delikt na kapitálovém trhu“. Tím dal dle účastníka řízení správní orgán prvního stupně najevo, že jednak porušení oznamovací povinnosti považuje za závažný delikt a jednak že tuto skutečnost v souladu s § 192 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu zohlednil ve výši pokuty. Účastník řízení namítá, že pokud by správní orgán prvního stupně tuto skutečnost nevzal v úvahu (k tíži účastníka řízení), nedávalo by smysl, aby ji v odůvodnění výše pokuty uvedl. Tímto jednáním však dle názoru účastníka řízení došlo

k porušení zákazu dvojího přičítání a náprava tohoto pochybení musí vést přinejmenším ke snížení uložené pokuty.

[46.] Bankovní rada úvodem konstatuje, že zásada zákazu dvojího přičítání, jejíž porušení správním orgánem prvního stupně účastník řízení namítá, spočívá v tom, „že k okolnosti, která je zákonným znakem deliktu, nelze přihlídnout jako k okolnosti polehčující nebo přitěžující při ukládání sankce. Nelze jednu a tutéž skutečnost, která v posuzované věci je dána v intenzitě nezbytné pro naplnění určitého zákonného znaku skutkové podstaty konkrétního porušení právní povinnosti, současně hodnotit jako okolnost obecně polehčující či obecně přitěžující.“⁵

[47.] Skutková podstata správního deliktu podle § 164 odst. 1 písm. z) zákona o podnikání na kapitálovém trhu je vymezena takto: „Právnícká nebo podnikající fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že poruší oznamovací povinnost podle § 122, 122a nebo 122b“. Zákonným znakem správního deliktu tedy v posuzovaném případě je samotné porušení oznamovací povinnosti podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu, tedy neoznámení nabytí, resp. pozbytí podílu na hlasovacích právech v zákonem stanovené lhůtě.

[48.] Účastníkem řízení namítané porušení zásady zákazu dvojího přičítání s odkazem na body 55. a 56. napadeného rozhodnutí bankovní rada jako opodstatněné neshledává. Je třeba uvést, že v bodě 55. napadeného rozhodnutí správní orgán prvního stupně pouze uvedl (ve shodě s § 192 odst. 2 zákona o podnikání na kapitálovém trhu) výčet skutečností, k nimž správní orgán přihlížel při určování výměry pokuty. V bodě 56. napadeného rozhodnutí pak správní orgán prvního stupně nečiní nic jiného, než že za pomoci citace z odborné literatury zdůvodňuje typovou závažnost správního deliktu porušení oznamovací povinnosti a tím i nepřímou vysvětluje, proč je za tento správní delikt, který je deliktem závažným, stanovena horní hranice pokuty ve výši 300 000 000 Kč. Typová závažnost deliktu nepředstavuje a ani správním orgánem prvního stupně není hodnocena jako přitěžující okolnost.

[49.] Pro vysvětlení nedůvodnosti této námítky je třeba uvést i to, že je nutné rozlišovat mezi správním deliktem a jeho typovou závažností na straně jedné (tu popisuje správní orgán prvního stupně v bodě 56. napadeného rozhodnutí) a závažností konkrétního deliktního jednání, přičemž tyto pojmy nelze zaměňovat či směšovat. Z hlediska uplatněné námítky je třeba uvést, že posouzení závažnosti deliktního jednání účastníka řízení není provedeno v bodech 55. a 56. napadeného rozhodnutí, ale až v bodech 57. a násl. napadeného rozhodnutí, v nichž se správní orgán prvního stupně vypořádal s veškerými okolnostmi posuzovaného případu.

[50.] Takto provedené posouzení deliktního jednání představuje naplnění zákonného požadavku individualizace trestu a teprve v jeho rámci by bylo možné hovořit (hypoteticky) o případném porušení zákazu dvojího přičítání. To však není tento případ, neboť správní orgán prvního stupně při posouzení všech okolností případu svědčících ve prospěch i v neprospěch účastníka řízení, tak jak je provedeno v bodech 57. a násl. napadeného rozhodnutí, zásadu zákazu dvojího přičítání neporušil. Z napadeného rozhodnutí je zřejmé, že správní orgán prvního stupně při ukládání sankce nehodnotil skutečnost, která je zákonným znakem správního deliktu (tj. neoznámení nabytí podílu na hlasovacích právech Emitenta), zároveň i jako okolnost přitěžující. Bankovní rada proto vzhledem k výše uvedeným skutečnostem nepovažuje tuto námítku za důvodnou, neboť neshledala, že by správní orgán prvního stupně zákaz dvojího přičítání porušil.

⁵ Rozsudek Nejvyššího správního soudu č. j. 4 As 22/2008.

[51.] Vzhledem k tomu, že prakticky všechny námitky účastníka řízení byly vzneseny se záměrem domoci se snížení uložené pokuty, bankovní rada považuje za vhodné se k otázce trestu za porušení oznamovací povinnosti podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu vyjádřit v obecnější rovině, zejména pak z důvodu, že jde o první případ porušení této povinnosti týkající se podílu na hlasovacích právech emitenta, jehož akcie jsou obchodovány na PRIME MARKET pražské burzy cenných papírů. Při úvahách o výši trestu je třeba vždy zohlednit okolnosti daného případu. Proto v této souvislosti považuje bankovní rada za vhodné zmínit i názor Nejvyššího správního soudu, který v rozsudku č. j. 7 As 71/2010 uvedl, že „[m]ezi hlediska individualizace trestu v dané věci patří zejména závažnost správního deliktu, význam chráněného zájmu, který byl správním deliktem dotčen, způsob spáchání správního deliktu, jeho následky a okolnosti, za nichž byl spáchán“. Že je správní delikt porušení oznamovací povinnosti podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu závažným deliktem, již bylo uvedeno, přičemž tato skutečnost se odvíjí právě od významu právem chráněného zájmu. Tímto právem chráněným zájmem je transparentnost jednání subjektů působících na kapitálovém trhu, v případě oznamovací povinnosti podle § 122 zákona o podnikání na kapitálovém trhu realizovaná v podobě včasného a pravdivého informování o nabytí, resp. pozbytí hlasovacích práv na konkrétním emitentovi cenných papírů obchodovaných na regulovaném trhu. Porušení této povinnosti tak může mít za následek nejenom vznik informační asymetrie, jež může být za určitých okolností zneužitelná, ale jejím důsledkem je i faktická neznalost investorů aktuální akcionářské struktury emitenta (a to při jejich současné důvěře v aktuálnost a pravdivost zveřejněných informací). Informace o složení struktury akcionářů přitom může mít vliv na rozhodování investorů o případném nákupu nebo prodeji obchodovaného titulu (a tedy i vliv na cenu), přičemž porušení oznamovací povinnosti podstatně oslabuje kvalifikovanost jejich rozhodnutí o nákupu nebo prodeji akcií. Uvedený dopad je pak o to významnější, pokud se jedná o emitenta s rozptýlenou akcionářskou strukturou a pokud zároveň obchodované akcie patří mezi nejlikvidnější tituly. Cílem právní úpravy je takovému jednání bránit, a to i ve formě zákonem stanovených vysokých pokut, jejichž smyslem je subjekty působící na kapitálovém trhu od takového jednání odradit. V posuzované věci šlo o první případ projednávaný Českou národní bankou představující porušení citované zákonné povinnosti ohledně emitenta, jehož akcie jsou obchodovány na PRIME MARKET pražské burzy cenných papírů a jsou i jedním z nejlikvidnějších titulů obchodovaných na této burze. Ačkoli byla správním orgánem prvního stupně vzhledem k okolnostem posuzovaného případu uložena pokuta na dolní hranici zákonného rozpětí, je zároveň nutné, aby byl naplněn nejenom represivní účel sankce, ale (v daném případě) zejména její individuálně a generálně preventivní účel a byl vyslán jasný signál všem subjektům působícím na kapitálovém trhu, že uvedené protiprávní jednání bude citelně sankcionováno.

[52.] Bankovní rada však v posuzované věci nemůže odhlédnout od skutečnosti, že účastník řízení po zjištění pochybení jednal příkladným způsobem a vyvinul maximální úsilí ke zjednání nápravy jak z hlediska splnění oznamovací povinnosti vůči České národní bance, tak i ve formě interního nastavení systému monitoringu výše podílů na hlasovacích právech emitentů. Zároveň nelze přehlédnout, že své pochybení uznal a po celou dobu se správním orgánem prvního stupně mimořádně aktivně spolupracoval.

[53.] Bankovní rada po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěla k závěru, že uložení pokuty je i přes skutečnosti uvedené v předchozím bodě tohoto rozhodnutí zcela namístě. Zároveň však bankovní rada zastává názor, že tyto skutečnosti, respektive jejich význam, jakož i další okolnosti posuzovaného případu, je třeba více zohlednit při úvahách o výši pokuty. Bankovní rada proto s ohledem na již uvedené a s přihlédnutím k hledisku přiměřenosti sankce rozhodla o snížení pokuty uložené napadeným rozhodnutím tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto rozhodnutí s tím, že významu polehčující okolnosti bude

v posuzovaném případě odpovídat snížení pokuty o čtvrtinu výše původně správním orgánem prvního stupně vyměřené pokuty.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se v souladu s ustanovením § 152 odst. 5 ve spojení s § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

A solid black rectangular redaction box covering the signature of the official.

podepsáno elektronicky

A solid black rectangular redaction box covering the signature of the official.

podepsáno elektronicky